

Αριθμός απόφασης 107/ΤΠ/2010

(Αριθμός κατάθεσης αγωγής 2933/ ΤΠ/ 246/ 2006)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Λεωνίδα Χατζησταύρου Πρόεδρο Πρωτοδικών, Άννα Πίλλη Πρωτοδίκη, Μαρία Τσομπίκου Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Κωνσταντινιά Ζαχάρογλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 10 Φεβρουαρίου 2010 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Του Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ- ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σαπφούς αρ.10 και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Του Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Πατησίων αρ.130 και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) Της Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο GRAMMO που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, οδός Αριστοτέλους αρ.65 και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Γεώργιο Μπιλέκα.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) κατοίκου, που δεν εμφανίσθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και 2) που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Θεόκτιστο Πιπερόπουλο.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 5-7-2006 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού με α/α κατάθεσης 2933/ ΤΠ/ 246/2006, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε αρχικά δικάσιμο στις 25-4-2007, εγγράφηκε στο πινάκιο, αναβλήθηκε για τις δικασίμους στις 13-2-2008, 25-2-2009 και τέλος για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω αναφέρεται και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς

τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν .

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την με αριθμό 7310/19-9-2006 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Βέροιας Βλάσιου Κυριακίδη, που προσκομίζουν και επικαλούνται οι ενάγοντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 25-4-2007 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον πρώτο εναγόμενο. Κατά τη δικάσιμο αυτή η υπόθεση αναβλήθηκε για τις 13-2-2008, στη συνέχεια δε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο στις 25-2-2009 και τέλος αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, όλων των αναβολών σημειούμενων στο πινάκιο. Κατά την παρούσα δικάσιμο ο πρώτος εναγόμενος, δεν εμφανίσθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από το πινάκιο στη σειρά της και συνεπώς πρέπει να δικασθεί ερήμην. Ωστόσο, το δικαστήριο θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 270 παρ.1 ΚΠολΔ).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν. 2121/1993 για την "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες μ` αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι καλλιτέχνες υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα

46 επ. του ως άνω νόμου. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, προβλέπεται, μεταξύ των άλλων, ότι "όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας, ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσία στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν

τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται προσωρινά από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαιίνεται το αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπον δικαστήριο κατά την τακτική διαδικασία, εφαρμοζομένων και των ειδικών διατάξεων περί μικροδιαφορών, ανάλογα με το ποσό της αξιούμενης αμοιβής (βλ. Ε.Α.3058/2005 Δ.Ε.Ε. 2005, 1179, Πολ.Πρ.Αθ.815/2006 ΧρΙΔ 2006, 467, Μον.Πρ.Ρόδ.1127/2003 Τ.Ν.Π. «ΝΟΜΟΣ», αντίθετα Μον.Πρ.Τρικ.687/2003 ΕλλΔνη 45, 604). Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας ασκούν την αγωγή στο δικό τους όνομα και δεν είναι αναγκαίο να διευκρινίζουν σ' αυτή ποια είναι η σχέση που τους συνδέει με το δικαιούχο αφού, κατά νόμιμο μαχητό τεκμήριο, νομιμοποιούνται να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία, εναπόκειται δε στον εναγόμενο χρήστη να επικαλεσθεί και να αποδείξει ότι η πραγματικότητα είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη. Η απόφαση, που κάνει μεν δεκτή την ανωτέρω αγωγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, καθορίζει, όμως, την εύλογη αμοιβή σε ποσό διαφορετικό από εκείνο του αμοιβολογίου, είναι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, διαπλαστική, αφού με την απόφαση αυτή μεταβάλλεται η υπάρχουσα στο χώρο του ουσιαστικού δικαίου νομική κατάσταση, ως προς το ύψος της οφειλόμενης από το χρήστη παροχής. Άλλως, όμως, έχει το θέμα, όταν το δικαστήριο, κάνοντας δεκτή την αγωγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, καθορίζει την οφειλόμενη προς τα μέλη του εύλογη αμοιβή στο ίδιο ποσό με εκείνο του συνταχθέντος και δημοσιευθέντος από αυτόν αμοιβολογίου, θεωρώντας ότι το ποσό τούτο, το οποίο και ζητείται με την

αγωγή του οργανισμού, συνιστά πράγματι την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49§1 του Ν.2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή που οφείλεται προς τα μέλη του, ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας. Στην περίπτωση αυτή η απόφαση του δικαστηρίου δεν έχει, έστω και εν μέρει, διαπλαστικό χαρακτήρα, αλλά καταψηφιστικό τοιούτο στο σύνολό της, αφού ουδεμία επιφέρει μεταβολή στην ήδη δημιουργηθείσα και υφισταμένη στο χώρο του ουσιαστικού δικαίου νομική κατάσταση. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και κατά το υπόλοιπο ποσοστό 50% στους παραγωγούς. Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται είτε τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου, είτε κατ' εξαίρεση υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό.

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή οι ενάγοντες εκθέτουν, ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 51 παρ. 4 του ν. 2121/1993, ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή και εικόνας, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους (μουσικούς, τραγουδιστές, παραγωγούς), τα ονόματα των οποίων αναφέρουν στην αγωγή, να καπαρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζουν στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττουν την αμοιβή και να κατανέμουν μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να προβαίνουν σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους και να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών. Ότι συνέταξαν από κοινού το διαλαμβανόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευση του στις τρεις

αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτελέσεως των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και τους εναγόμενους, που διατηρούν στη, ο μεν πρώτος ,ψητοπωλείο εμβαδού 150 τ.μ. με το διακριτικό τίτλο "....." και ο δεύτερος επίσης ψητοπωλείο εμβαδού 150 τ.μ. με το διακριτικό τίτλο ".....", σε υπογραφή συμφωνίας και την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ότι παρά ταύτα οι εναγόμενοι, μέχρι την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής, είναι αδιάφοροι και αδιάλλακτοι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρότι με τη χρήση του μουσικού ρεπερτορίου και δη των δειγματοληπτικά αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής μουσικών τραγουδιών ψυχαγωγούν την εισερχόμενη πελατεία τους και ως εκ τούτου στηρίζουν τα έσοδα τους. Κατόπιν τούτων, ζητούν να καθοριστεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποιούν οι εναγόμενοι, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στα καταστήματά τους σε καθημερινή βάση, στο συνολικό ποσό των 1.237,86 ευρώ για τον καθένα και για τα έτη 2001, 2002, 2003, 2004 και 2005, όπως ειδικότερα επιμερίζεται αυτό το ποσό για κάθε έτος ,να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να τους καταβάλουν εφάπαξ τα αιτούμενα ποσά με το νόμιμο τόκο από το τέλος εκάστου έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής, να τους χορηγήσουν τους καταλόγους των τραγουδιών που χρησιμοποιούν, να καθοριστούν ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς (ενάγοντες), τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά, ήτοι 25%, 25% και 50%, αντίστοιχα και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας τηρήθηκε η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 214Α ΚΠολΔ προδικασία περί απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς (βλ. την από 18-12--2006 μονομερή δήλωση διαπίστωσης αποτυχίας της απόπειρας συμβιβασμού του πληρεξούσιου δικηγόρου των εναγόντων λόγω μη προσέλευσης του εναγομένων στην ορισθείσα προς αυτή συνάντηση), αναρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην αναρμόδιο για την εκδίκασή της, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας και όπως αυτό προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ.1 α και 18 παρ.1 ΚΠολΔ , δεδομένου ότι το αίτημα αυτής είναι καταψηφιστικό και όχι διαπλαστικό και μη αποτιμητό σε χρήμα, ώστε να υπάγεται στην αρμοδιότητα του παρόντος δικαστηρίου. Συνεπώς η κρινόμενη αγωγή υπάγεται στην καθ'ύλην αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου Νάουσας, στο οποίο και

πρέπει να παραπεμφθεί για να εκδικαστεί. Τέλος πρέπει να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη σε βάρος των εναγόντων (άρθρο 176 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του πρώτου εναγομένου και αντιμωλία των λοιπών.

ΟΡΙΖΕΙ το νόμιμο παράβολο στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, για την περίπτωση άσκησης αιτιολογημένης ανακοπής ερημοδικίας εκ μέρους του πρώτου εναγομένου

ΚΗΡΥΣΣΕΙ αναρμόδιο καθ'ύλη το παρόν Δικαστήριο.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ την αγωγή να εκδικαστεί από το Ειρηνοδικείο Νάουσας, ως καθ'ύλην και κατά τόπο αρμόδιο Δικαστήριο.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τη δικαστική δαπάνη σε βάρος των εναγόντων την οποία καθορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε σε μυστική διάσκεψη στη Βέροια στις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση αυτού στη Βέροια στις 12 Μαΐου 2010 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ